

For det første tilsidesatte Retten procesreglementets artikel 130, stk. 1 og 7, Republikken Polens ret til adgang til en effektiv domstolsbeskyttelse og til en retfærdig rettergang som omhandlet i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt kontradiktionsprincippet, fordi den inddrog faktiske og retlige konstateringer i den appellerede kendelse vedrørende sagens realitet, der angik gyldigheden af den anfægtede afgørelse, før der kunne træffes en realitetsafgørelse i sag T-883/16, Republikken Polen mod Kommissionen.

For det andet er den retslige prøvelse af den anfægtede afgørelse behæftet med en fejl, idet det dels lægges til grund, at det i den anfægtede afgørelse foreskrives, at tredjeparter skal have adgang til 50 % af kapaciteten i OPAL-gasrørledningen på strækningen mellem Greifswald og Brandov i forbindelse med en gennemsigtig og ikke-diskriminerende auktion, således at andre personer får mulighed for at erhverve denne kapacitet, dels at den anfægtede afgørelse ikke indebærer, at der indføres en yderligere undtagelse, men at en del af den eksisterende undtagelse ophæves. Efter Republikken Polens opfattelse er bedømmelsen af den anfægtede afgørelses retlige karakter og virkninger urigtig, fordi denne afgørelse kun tilsyneladende indfører en angiveligt transparent og ikke-diskriminerende løsning. I realiteten tilvejebringer den anfægtede afgørelse en mekanisme, der gør det muligt for virksomhederne i Gazprom-koncernen at opnå eksklusiv udnyttelse af mindst 90 % af den overførselskapacitet i OPAL-gasrørledningen, der er omfattet af den anfægtede afgørelse (50 % af denne kapacitet er fuldstændig undtaget fra reglerne om tredjepartsadgang, mens 40 % af denne kapacitet er dynamisk allokerbar kapacitet, der kun kan reserveres af Gazprom).

For det tredje tilsidesatte Retten sin forpligtelse til behørigt at begrunde den appellerede kendelse. Den angav ikke, på grundlag af hvilke forhold den foretog konstateringerne vedrørende sagens realitet for så vidt angår den anfægtede afgørelse. Det er derfor ikke muligt at være bekendt med grundene til, at Retten fastslog, at den anfægtede afgørelse gør OPAL-gasrørledningens kapacitet tilgængelig for virksomheder, der ikke er tilknyttet Gazprom-koncernen, og vil have en gavnlig virkning på konkurrencen på naturgasmarkedet.

Sag anlagt den 12. marts 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-188/18)

(2018/C 152/27)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT 2014, L 94, s. 1), idet den ikke senest den 18. april 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Republikken Slovenien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 8 992,32 EUR pr. dag regnet fra afsigelsen af dommen i denne sag.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter skulle Republikken Slovenien have vedtaget og givet meddelelse om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, senest den 18. april 2016. Eftersom Republikken Slovenien ikke inden for denne frist har givet Kommissionen meddelelse om gennemførelsen af alle bestemmelserne i direktivet, har Kommissionen besluttet at indbringe sagen for Domstolen.

Med dette søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at Domstolen skal pålægge Republikken Slovenien at betale en tvangsbøde på 8 992,32 EUR pr. dag. Kommissionen har ved beregningen af dette beløb taget hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed samt til bødens afskrækkende virkning i forhold til den pågældende medlemsstat, dvs. Republikken Sloveniens, betalingsevne.

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 18. april 2016.
